

**δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον /
dactylicum (-us) dimetrum (-us) catalecticum (-us)**

CHOEROB. 253. 20 sqq. συνεπίπτον δὲ δακτυλικῶ φησί (*scil.* ὁ Ἥφαιστίων p. 44. 9). δεῖ προσθεῖναι· διμέτρῳ καταληκτικῶ εἰς δισύλλαβον. ἔχει γὰρ δάκτυλον καὶ δύο συλλαβὰς δακτύλου, ὡς εἴρηται (p. 231. 9 sq.)· (Alc. 308. 4 Voigt)
παμβασιλῆι,

(Sapph. 1. 4 Voigt):

πότνια θυμόν.

TRICH. 375. 27 sqq. καὶ δὴ δίμετρον μὲν (*scil.* δακτυλικὸν) καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ὡς τοῦτο·

παμμεδέοντα.

καταληκτικὸν γὰρ εἰς συλλαβὴν δίμετρον οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν λέγομεν (p. 375. 9 sqq.), ἵνα μὴ τῷ τροχαικῶ καὶ ἰαμβικῶ τὸ δακτυλικὸν συνεπέσοι.

TZETZ. *de metr. Pind.* 15. 15 sqq. ([Hom.] *Od.* I 1)

ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον†, ὅς μάλα πολλὰ.

(Hes. *op.* 11)

οὐκ ἄρα μόνον ἔην ἐρίδων γένος† ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν.

τούτους ἕαν τις διαιρῆ καθὸ σταυρογραφοῦμεν,

μετρήσει τὰ δακτυλικά τετράμετρα εὐρήσει,

μετρήσει καὶ τὰπίλοιπα ὅμοια ταῦτα ἴδοι.

κἂν βούλοιο ἰαμβικά ταῦτα καλεῖν, εὐρίσκων

διποδιζόμενα σαφῶς ἔν ἐκτελοῦντα μέτρον,

οὐ δυναθῆ τὸ σύνολον· ὁ δεύτερος τροχάιος.

εἰ δέ τις γε δακτυλικά ταῦτα καλεῖν θελήσει,

δίμετρα φήσει ταυταδί, πλὴν καταληκτικά τε,

μᾶς δεούσης συλλαβῆς ὡς δάκτυλον πληροῦσθαι.

PLANVD. in Boeth. *cons.* 20 (p. 101 Parathomopoulos) τὸ δεύτερον εἶδός ἐστι σύνθετον ἔκ τε δακτυλικῶ πενθημιμεροῦς, ὡς εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ δακτυλικῶ διμέτρου καταληκτικῶ, ὃ καλεῖται ἀδώνειον· ἐχρήσατο δὲ τούτῳ ἅπαξ ἐνταῦθα.

PLANVD. in Boeth. *cons.* 81 (p. 106 Parathomopoulos) τὸ ἕβδομον εἶδός ἐστι δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβίαν, ὃ καλεῖται ἀδώνειος.

PLANVD. in Boeth. *cons.* 174 (p. 114 Parathomopoulos) τὸ εἰκοστὸν ἔκτον εἶδός ἐστιν ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαικῆς διποδίας ὑπερκαταλήκτου, ἥτοι πενθημιμεροῦς, καὶ δακτυλικῶ διμέτρου καταληκτικῶ εἰς δισύλλαβίαν, περὶ οὗ δακτυλικῶ εἴρηται ἐν τῷ ἕβδόμῳ· τούτῳ δὲ ὑπέταξεν ὅμοιον ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς διποδίας ὑπερκαταλήκτου, ἥτοι πενθημιμεροῦς, καὶ τοῦ εἰρημένου δακτυλικῶ· ἐχρήσατο δὲ τούτῳ ἅπαξ ἐνταῦθα.

SACERD. GL VI 516. 22 sqq. de adonio dimetro sapphico dactylico. adoniam dimetrum dactylicum catalecticum a Sappho inventum, unde etiam sapphicum nuncupatur, monoschematistum <est>: semper enim dactylo et spondeo percutitur:

ὦ τὸν Ἄδωνιν.

unde in sapphici metri conclusione <est cum conclusione> sensus apud Horatium sic: (Hor. *carm.* I 2. 4)

terrui urbem,

(Hor. *carm.* I 5. 3)

Pyrrha sub antro:

virgiliana haec: (*Aen.* I 522)

Iuppiter urbem,

(*Aen.* II 1)

ora tenebant.

huic metro, id est adonio, addita syllaba faciet metrum hymenaicum.

ΑΡΤΗΘ. GL VI 73. 3 sqq. incipit autem et ad crescit per augmenta syllabarum dactylicum metrum a dimetro usque ad hexametrum. erit ergo versus dimetrus catalecticus, qui duobus suis dumtaxat pedibus subsistit, tamquam: (Hor. *carm.* I 2. 4)

terrui urbem,

qui concurrit etiam in choriambicum monometrum hypercatalecticum, quod adonidium appellatur.

ΑΡΤΗΘ. GL VI 86. 22 sqq. monometrum autem choriambicum hypercatalecticum, quod etiam dactylico dimetro catalectico concurrit, est tale:

o quis Adonem

(ad omnem *codd.*, *corr. Keil*)

spem Cytherae.

ΑΡΤΗΘ. GL VI 106. 5 sqq. item dimetrum (*scil.* dactylicum) ... fit ... catalecticum, si pedem dactylum una longa et una brevis excedant, ut est:

φεύγετε δὴ με...

20 sqq. proponamus itaque canonem dactylici in exemplum reliquorum septem metrorum, qui est, ut ceteri, aequo octo differentiarum ita: nam aut dactylicum monometrum brachycatalecticum dactylico monometro brachycatalecto copulatur aut idem brachycatalecticum catalectico aut acatalecto aut hypercatalecto, et rursus idem brachycatalecticum dactylicum dimetro brachycatalecto aut dimetro catalectico aut dimetro acatalecto aut dimetro hypercatalecto sociatur, quae sunt commutationes octo canonis unius. igitur eo pacto, quo monometrum brachycatalecticum percurrens octo canonas, ut ostendimus, fecit differentias LXIII, ita et monometrum dactylicum catalecticum et acatalecticum et hypercatalecticum: cum suum ceterosque canonas tam per monometrum quam per dimetrum singula metra percucurrerunt, procul dubio octies sexagenae quaternae differentiae colliguntur. ex quibus efficitur numerus differentiarum in una quaque metri specie quingentarum XII.

SERV. GL IV 460. 14 sq. de adonio. adonium constat dimetro (*scil.* dactylicum) catalectico, ut est hoc: (Sen. *apoc.* 12. 1)

fundite fletus.

LVPVS 7 (p. 123 Papatomopoulos) septimum (*scil.* genus metrorum Boethii) dactylicum dimetrum catalecticum, cui est nomen adonio. catalec-

δακτυλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον / dactylicum (-us) dimetrum (-us) catalecticum (-us)

ticus autem versus dicitur cui una syllaba deest, ponit autem id semel tantum
hoc modo: (Boeth. *cons.* I metr. 7)
nubibus artis. [S.D.B.]